

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.



Δεκέμβριος 2016

αρ. φύλλου 168

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Διεθνής κατάσταση

Μετά το Brexit τώρα η εκλογή Τραμπ προκάλεσε νέο σοκ στις ανά τον κόσμο ελίτ που έχουν ως όχημα την παγκοσμιοποίηση και διαλύουν χώρες, λαούς και κοινωνίες με προσχήματα την ανταγωνιστικότητα, την «εισαγωγή» της «δυτικής δημοκρατίας» στους «απειθαρχούς», μηχανευόμενοι κάθε τρόπο που θα τις καθιστά πλουσιότερες και ισχυρότερες.

Ο υπερτιμημένος, απερχόμενος, πρόεδρος Ομπάμα αναγόρευσε την άσπονδη σύμμαχό του Γερμανία ως θεματοφύλακα της παγκοσμιοποίησης και της αντιρωσικής στάσης έναντι των «κακών», δηλ. του απρόβλεπτου Τραμπ και των «απειθαρχών» στην Ε.Ε. Φοβούνται την επιρροή που θα έχει η εκλογή του για πολιτικές ανατροπές, που μπορεί να επέλθουν στις μεγάλες χώρες της Ε.Ε.(Ηδη επικράτησε το ΟΧΙ στην Ιταλία). «Αυτό που μας ενώνει (σ.σ. εννοεί με τις ΗΠΑ) είναι η κοινή μας πεποίθηση πως η παγκοσμιοποίηση πρέπει να προσδιοριστεί με ανθρωπιστικούς και πολιτικούς όρους», είπε η Μέρκελ στον Ομπάμα (σ.σ. δηλ. όπως στην Ελλάδα και στις χώρες του ευρωπαϊκού νότου ας πούμε;). «Αυτό που μπορούσαμε να καταδείξουμε τις τελευταίες δεκαετίες είναι πως οι αγορές και το εμπόριο είναι πηγή ευημερίας», είπε ο Ομπάμα στην Μέρκελ (σ.σ. Το πλουσιότερο 1% θα εννοεί). Σε ερώτηση μάλιστα αν η Μέρκελ πρέπει να θέσει υποψηφιότητα για μια τέταρτη θητεία στην καγκελαρία, είπε πως τη θεωρεί «εξαίσια ηγέτιδα» και ότι θα την ψήφιζε εάν ήταν Γερμανός. «Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα είχα πιο σταθερή και αξιόπιστη σύμμαχο», «ξεχνώντας» τον οικονομικό πόλεμο ΗΠΑ-Γερμανίας. Πάντως η Μέρκελ έσπευσε να ανακοινώσει άρον-άρον την υποψηφιότητά της για τις γερμανικές εκλογές, που θα γίνουν το Σεπτέμβρη του 2017.

Αβεβαιότητα επικρατεί και στις αμερικανορωσικές σχέσεις στην μετά Ομπάμα εποχή, (συνέχεια στη σελ. 2)

Εφυγε ο, ούτως ή άλλως, μεγάλος

Φιντέλ Κάστρο

Κανείς, ούτε καν οι φανατικότεροι των εχθρών του, δεν αμφισβήτησαν ποτέ το Μέγεθος του ίδιου του Κάστρο, του ονόματος και του θρύλου του, που κυριάρχησε για μισό αιώνα σε ολόκληρη τη Λατινική Αμερική και εγκαινίασε τους αγώνες των λαών της για χειραφέτησή τους, από τα ποικίλα δεσμά που τους είχε επιβάλει η Βόρεια Αμερική, ακυρώνοντας το κατόρθωμα του Μπόλιβαρ και των διαδόχων του στον αγώνα κατά των Ισπανών κατακτητών.

Το παράδειγμά του, το κύρος και η επιρροή εξ' αυτού υπήρξαν (και πιθανόν υπάρχουν...) δικαιολογημένα και δικαιωμένα. Προσέφερε κοινωνικές και ευρύτερα πολιτιστικές κατακτήσεις πρωτόφαντες σε λαούς για αιώνες δυναστευόμενους και, **το μέγιστο, τη συλλογική, τουλάχιστο, Αξιοπρέπεια**, όρο απαράβατο για την επιβίωση και ανάπτυξη κάθε λαού. Παράδειγμα επικίνδυνο για τις δυναστεύουσες Δυνάμεις, που κάνουν κατανοητές (όχι όμως και δικαιολογημένες) τις εχθρικές μέχρι και επιθετικές ενέργειές τους για ακύρωσή του καθώς και, τουλάχιστο..., τη διστακτική, και μάλιστα όχι αφιλοκερδή, βοήθεια εκ μέρους του, τότε, λεγόμενου Ανατολικού Μπλοκ, στο οποίο δεν υποτάχθηκε ποτέ.

Υπάρχει, βέβαια, και άλλη πλευρά (υπερτονισμένη, ίσως, αν υπολογιστεί πως δεν υπήρξε ποτέ εκεί, έστω και τυπική, πόσο μάλλον πραγματική, Δημοκρατία) στην κουβανέζικη επανάσταση (που ονομάστηκε γρήγορα και «κομμουνιστική»...), αυτή της αυταρχικής έως και δικτατορικής διακυβέρνησης. Και πρώτοι που αποκάλεσαν Δικτάτορα τον (συνέχεια στη σελ. 5)

Η πίτα του ΑΣΚΕ

Στις 21/1/2017, Σάββατο, ώρα 6:30μμ, θα γίνει στα γραφεία του ΑΣΚΕ η κοπή της πίτας, για Αίσιον το νέον έτος !! Θα ακολουθήσει πολιτική ομιλία και γενική συζήτηση.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

όπου στη Συρία, τη Μέση Ανατολή και την Ουκρανία έχουν φθάσει στα όρια που θυμίζουν ψυχροπολεμικές εποχές. Οι προεκλογικές εξαγγελίες Τραμπ για προσέγγιση με τη Ρωσία δεν είναι βέβαιο ότι θα ευοδωθούν, επειδή στις ΗΠΑ, ως γνωστόν, δεν υπάρχει ένα ενιαίο κέντρο αποφάσεων και άσκησης πολιτικής εξουσίας, αλλά πολλά κέντρα συμφερόντων, που επιδρούν στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική προκαλώντας συνήθως με τις αμερικανικές επεμβάσεις τους αντιφατικά αποτελέσματα προκαλώντας εμπλοκές που αποβαίνουν, τις περισσότερες φορές, εις βάρος των ΗΠΑ (Λιβύη, ISIS, Ιρακ, Κουρδικό, Συρία κ.λ.π.). Για να έλεγχοι τα πετρέλαια και τις ενεργειακές πηγές στις χώρες, που επεμβαίνουν δημιουργούν κενά εξουσίας που καταλαμβάνονται συνήθως από ανεξέλεγκτους (τζιχαντιστές, Σ. Αραβία, Εμιράτα, Τουρκία κ.λ.π.). Η κοινή λογική για την πλειοψηφία των αμερικανικών συμφερόντων, εκτός αυτών που πλουτίζουν από την «τρομοκρατία», θα υπαγόρευε ότι η ΗΠΑ θα πρέπει να σταθεροποιήσουν την ευρύτερη περιοχή. Κι αυτό μόνο με την προσέγγιση με τη Ρωσία μπορεί να γίνει ως ένα ιστορικό ανάλογο της Συμφωνίας Σάικς-Πικό του 1916.

Στα εθνικά θέματα οι κίνδυνοι αυξάνουν

Η τρόικα Τσίπρα-Μητσοτάκη-Αναστασιάδη είναι ιδανικός συνδυασμός για ενδοτικές λύσεις στα εθνικά μας θέματα, που απεργάζονται οι εχθροί του Ελληνισμού, **με τη θετική έκπληξη του ΚΚΕ για απόρριψη της «διζωνικής ομοσπονδίας»**. Στόχος των ΗΠΑ εκτός της γεωστρατηγικής θέσης της Κύπρου είναι και οι υδρογονάνθρακες πλέον. Στο Κυπριακό, με την επίτευξη των συνομιλιών Αναστασιάδη-Ακιντζί, όπου διαδίδεται πως θα μείνουν



ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΠΕ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΕ ΞΕ ΑΣΦΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ... ΔΕΝ ΘΑ... ΘΑ...

90.000 Τούρκοι έποικοι (ο εποικισμός είναι έγκλημα πολέμου κατά το Διεθνές Δίκαιο), ενώ οι γηγενείς Τουρκοκύπριοι όλο και λιγοστεύουν, φάνηκε και πάλι ότι επείγονται για «λύση». Η «λύση» αναβλήθηκε πρόσκαιρα. Φαίνεται ότι μερίδα των Αμε-

ρικάνων, σ' αυτή τη μεταβατική Ομπάμα-Τραμπ φάση, δε θέλουν την επέκταση της Τουρκίας του Ερντογάν στο νησί με ένα αναθεωρημένο σχέδιο Ανάν, όταν εκκρεμεί η ευρύτερη περιοχή. Γι' αυτό ο Κοτζιάς, ο άνθρωπος τους, που σ' αυτή τη φάση, πιθανόν, να εκφράζει αυτήν τη μερίδα συμφερόντων, αντίθετη απ' αυτήν της πολιτικής Ομπάμα, ζητά την απόσυρση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής και την κατάργηση των εγγυήσεων, **αν και ο Τσίπρας είναι έτοιμος να συναντήσει τον Ερντογάν... για να τον «πείσει»**. Ίσως κάποιοι εντός Ελλάδας τον συγκρατούν ακόμη, ενθυμούμενοι τη Ζυρίχη-Λονδίνο του 1959. Οι Ελληνοκύπριοι, επίσης, δεν φαίνονται διατεθειμένοι να αποδεχθούν με δημοψήφισμα νέα «λύση» τύπου Ανάν. Ομως ο μέγας κίνδυνος παραμένει με την επιμονή Αναστασιάδη για πάση θυσία «λύση», που αποφάσισε μόνος του να συνεχίσει τις «συνομιλίες μπλέκοντας και την Ελλάδα σε «πενταμερή» με την Τουρκία τον Ιανουάριο, οδηγώντας την στην παγίδα της εκ των προτέρων αναγνώρισης των τετελεσμένων.

Ο ανεξέλεγκτος, πλέον, Ερντογάν, που αναδείχθηκε σε δικτάτορα και έχει διαλύσει την κοινωνία των «λευκών» Τούρκων, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών, θέλει μερίδιο από τη μοιρασιά των Μεγάλων και φοβάται κουρδικό κράτος, που θα είναι σπόρος νέου Ανατολικού Ζητήματος. Ζητά την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης, κάτι που στρέφεται ευθέως και κατά της ακεραιότητας της Ελλάδας, επειδή, όπως φαίνεται, στοχεύει σε κατάκτηση νέων εδαφών, για να γίνει Κεμάλ στη θέση του Κεμάλ. Το ανησυχητικό είναι ότι, εκτός του Ερντογάν, οι κεμαλιστές και οι ακροδεξιοί πλειοδοτούν σε διεκδικήσεις εις βάρος της Ελλάδας (π.χ. 18 βραχονησίδες, Ιμια) που, δυστυχώς, έχει αυτές τις ηγεσίες Τσίπρα-Μητσοτάκη και Σια που έχουν καταστήσει τη χώρα μας προτεκτοράτο των δανειστών. Ο κίνδυνος στο Αιγαίο ελλοχεύει. Το θετικό είναι ότι, ενώ αυτοί θέλουν να μας κατευνάσουν (μόνο κάποια νησιά μάς ζητάει ο Ερντογάν!), **ο Ελληνικός λαός αφυπνίζεται με τις ερντογανικές απαιτήσεις και αποτρέπει τους συμβιβασμούς σ' αυτές τις ηγεσίες**.

Ευκαιρία έχει βρει και η Αλβανία να διεκδικεί την Ηπειρο(!), να ζητά... συνεκμετάλλευση σε Ιόνιο-Ηπειρο κ.λ.π., ενώ τα Σκόπια ενθαρρυνόμενα με τα αμερικανικής γραμμής «Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης» του Κοτζιά δε θα αργήσουν να διεκδικούν τη Μακεδονία με τη Θεσσαλονίκη, το όνομα και την Ιστορία της!

Η κατάσταση στο εσωτερικό προοιωνίζεται...εξελικτική

Η κοροϊδίες περί...«δίκαιης» ανάπτυξης το 2017 και... «πλεονασμάτων» εν μέσω θηριωδών φό-



ρων σε ό, τι κινείται και αναπνέει καλά κρατεί. Τα αδηφάγα όρνεα «εταίρων»-δανειστών, με τη μνημονιακή Βουλή που επέβαλαν, ζητούν ν' αρπάξουν τα πάντα από τη χώρα, να εξανδραποδίσουν τους Έλληνες εργαζόμενους-επαγγελματίες-συνταξιούχους και, όταν θα τα έχουν πάρει όλα, θα μας...επιτρέψουν να χρεοκοπήσουμε. Εν τω μεταξύ οι άθλιοι υπηρέτες τους, οι διάφορες ντόπιες ελίτ προσκολλημένες στους δανειστες, το ευρώ, την Ε.Ε. και έτοιμες, πάντα, να υπηρετήσουν ξένα συμφέροντα συμπράττουν σ' αυτό το έγκλημα, αν και μετά απ' τους κοινωνικά αδύνατους έρχεται η σειρά τους...

Η σχεδιασμένη διάλυση της Ελληνικής κοινωνίας, με τους πρόσφυγες και λαθρομετανάστες, συναντά ήδη σοβαρές αντιδράσεις από τις τοπικές κοινωνίες, παρά τη βολική για τους Συριζαίους «Χρυσή Αυγή» . Η «υποχρέωση» που ανέλαβαν οι Συριζαίοι να τους κρατάνε επ' αόριστο στα νησιά μας φανερώνει τις επιδιώξεις τους για πληθυσμιακή αλλοίωση. **Δε θα τους περάσει.**

Ομως η συνέχιση της καταστροφής της χώρας, της κοινωνίας και της οικονομίας έχει ένα όριο, πέρα από το οποίο προοιωνίζονται πολιτικές εξελίξεις. Αλλωστε στατιστικά οι μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν 2 χρόνια ζωής το πολύ.

Αγωνιά ο Τσίπρας

Ο Τσίπρας βλέπει ότι χάνει τα αμερικανικά στηρίγματά του, αυτά της προεδρίας Ομπάμα. Φοβάται, κατά τα προεκλογικά λεγόμενα Τραμπ, την «εκχώρησή» του στη δικαιοδοσία της Γερμανίας, που έχει... εκλεκτικές συγγένειες με το μητσοτακείο. Η επίσκεψη Ομπάμα, που ο Τσίπρας διατυμπάνιζε σε όλους τους τόνους ως... θεόσταλη για τη βοήθειά του στη μείωση του ελληνικού χρέους, μια και μετά θα πήγαινε στη Γερμανία, αποδείχθηκε φιάσκο και ο ίδιος εξευτελίστηκε. Ο Ομπάμα, αφού... μας εγκωμίασε για την ...υπομονή μας στα Μνημόνια, μας τόνισε πόσο καλή είναι η δημοκρατία, η ανάπτυξη η.. παγκοσμιοποίηση, οι «μεταρρυθμίσεις» και ότι θα στηρίζει ...μεταβατική λύση στο Κυπριακό. Την ίδια ώρα που ο Ομπάμα ξόρκιζε τη λιτότητα το ελεγχόμενο από τις ΗΠΑ ΔΝΤ απαιτούσε διαρκή λιτότητα και καθεστώς οιονεί δουλείας για τους εργαζομένους! Φυσικά στη Γερμανία ο Ομπάμα δεν είχε τίποτα για το χρέος. Τη «βρώμική» δουλειά εδώ για τα εθνικά μας θέματα την «ανέθεσε» στη γνωστή και μη εξαιρετέα κ. Βικτώρια Νούλαντ, («Fuck EU»), όταν προωθούσε κυβέρνηση με ναζιστές στην Ουκρανία) και τον νέο Αμερικανό πρέσβη κ. Πάιατ (αποδέκτη της «ρήσης» Νούλαντ όταν ήταν πρέσβης στην Ουκρανία).

Συνέδριο και ανασχηματισμός

Στο πρόσφατο Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ η

ηγετική ομάδα του Τσίπρα ήθελε την ενσωμάτωση και άλλων παροπλισμένων, πέραν των ήδη γνωστών ενσωματωμένων, μεγαλοπασόκων και του Κουβέλη. Αλλωστε, πολλοί απ' αυτούς έσπευσαν να δώσουν παρουσία (Τζουμάκας, Ξενογιαννακοπούλου, υιός Λιβάνης, Γκίβαλος, Ασλάνης κ.λ.π.). Στόχος του Τσίπρα ήταν η ουσιαστική πασοκοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ («...**Εμπρός να σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα...**») και η ανάδειξή του σε... Ανδρέα, δηλ. η μετατροπή του κόμματος σε... προσωπολατρευτικό, ώστε να περάσει πιο ανώδυνα η μνημονιακή του μετάλλαξη και να υπάρξει επιπλέον... πασοκική καβάτζα σε επερχόμενες εκλογές, που ο ίδιος θα ήθελε ν' αποφασίσει. Πέρα από τα ευτράπελα, όπου ξαναψήφισαν ό,τι είχαν απορρίψει (Τσίπρας : «**Δεν ξέρω αν έχετε καταλάβει τι ψηφίσατε, αλλά είστε ενάντια στην εισήγησή μου**»), τα μεγαλοστελέχη, που προέρχονται από το Συνασπισμό του 3%, αποτρέψανε την πασοκοποίηση και του δυσκολέψανε το δρόμο για εκλογές. Ανταμείφθηκαν εκλεγόμενοι στην Κ.Ε. όλοι οι συνασπισμίτες υπουργοί που θέλουν τις καρέκλες τους και όχι ...πρόωρες, με προεξάρχοντα ...το Φίλη, που πήρε... 20 από τον Τσίπρα αλλά τελικά ... «αναδομήθηκε» και τώρα παριστάνει τον... επαναστάτη.

Ο ανασχηματισμός που έκανε μετά το Συνέδριο έδειξε ότι θέλει να περικόψει κάθε αριστερή κορώνα που εμποδίζει τους δανειστές για πλήρη ασυδοσία στις ιδιωτικοποιήσεις (ΔΕΗ κ.λ.π.) και τους «επενδυτές», τύπου «Ελληνικός Χρυσός», που αρπάζουν κοψοχρονιά και καταστρέφουν. Δε θέλει αχρείαστες αντιπαραθέσεις με την εκκλησιαστική Ιεραρχία, όταν κάθε ψήφος μετράει ανεξαρτήτως προέλευσης. Έγινε πιο αμερικανική με το διορισμό ως υπουργού του προέδρου του αμερικανοεβραϊκού ινστιτούτου Leon Levy, με δεσμούς με τράπεζες και τον συγγοεβραίο αμερικανό Σόρος, Δ. Παπαδημητρίου (με ελληνικά μάρκας...Ευκλείδη!), ενώ η υπουργός Ανεργίας σύζυγός του Ρ. Αντωνοπούλου παραμένει ακλόνητη. Η κυρία αυτή μάλιστα διατύπωσε το «θεώρημα» ότι όσο πιο πολλοί άνεργοι γράφονται στον ΟΑΕΔ τόσο μειώνεται η ανεργία!!!

Κυβέρνηση λοιπόν «στρογγυλεμένη» και πειθήνια με πρόσωπα που θα αντιδράσουν ηπιότερα, αν χάσουν τις καρέκλες τους σε περίπτωση πρόωρων εκλογών. Με αυτή την κυβέρνηση δεν αποκλείεται η εκδήλωση αυταρχισμού και καταστολής όπως με την προηγούμενη σύνθεση, αν κρίνει κανείς από τον εκτοπισμό των Αθηναίων από την πόλη τους χάριν του Ομπάμα. Φαίνεται ότι με αυτήν την κυβέρνηση έχει την πρόθεση να πορευθεί ως τις εκλογές που, αν δε γίνουν άμεσα, δε φαίνε-→

(συνέχεια από τη σελ. 3)

ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ται ότι θα αργήσουν πολύ.

Πάντως ο Τσίπρας μετά τον Ομπάμα, το Σινέδριο και τον ανασχηματισμό, ουσιαστικά δεν κυβερνά ο ίδιος αλλά διάφοροι Τσακαλώτοι(!) και λοιποί... Καππαδόκηδες. **Ιδιαίτερο ρόλο έχει ο ευρωπαϊστής Πρόεδρος της Δημοκρατίας που παρεμβαίνει στα πολιτικά πράγματα υπερβαίνοντας τις αρμοδιότητές του, με θετικές θέσεις για τα εθνικά θέματα και ιδιαίτερα για τις τουρκικές απειλές.**

Εκλογές:

Στη δεύτερη «αξιολόγηση» οι δανειστές ζητούν την ουσιαστική κατάργηση της εργατικής νομοθεσίας, την μετατροπή μισθών-συντάξεων και εισοδημάτων σε φόρους εσαεί, πρωτογενή πλεονάσματα **3,5%**, που είχε συμφωνήσει ο Τσίπρας το 2015 για πάντα, τη διαρπαγή της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, επιτάχυνση Δικαιοσύνης (που διαλύεται) και άλλα «ψιλιά» με «αντάλλαγμα» «βραχυπρόθεσμα» μέτρα μείωσης του χρέους. Οπως αποφάσισαν στις 5 Δεκεμβρίου, θα μειωθεί το χρέος των 320 δις κατά 40 δις έως το 2060(!!!), δηλ. στη Δευτέρα Παρουσία. Ήδη ζητούν νέα μέτρα (4,2 δις το 2019), που μαζί μ' αυτά της 2^{ης} «αξιολόγησης», αποτελούν ουσιαστικά το 4^ο Μνημόνιο, δηλ. πέραν του 2018. Φυσικά η κυβέρνηση Τσίπρα δε θα είχε πρόβλημα να τα ψηφίσει και να τα εφαρμόσει, όπως και τα προηγούμενα, όμως αντιλαμβάνεται ότι όσα ψέματα και να πει αυτός και οι υπουργοί του (όπως Κατρούγκαλος) το πολιτικό του μέλλον, αν συνεχίσει την διακυβέρνηση, προδιαγράφεται ανάλογο μ' αυτό του ομόσταβλου του Γιωργάκη, αν προστεθούν μάλιστα **το προσφυγικό και τα εθνικά θέματα**, που θα προκαλούν όλο και μεγαλύτερες αντιδράσεις.

Το σχέδιό του θα μπορούσε λοιπόν να προβλέπει πρόωρες εκλογές, επικαλούμενος «ρήξη» με τους δανειστές ώστε να επιβιώσει πολιτικά, να κερδίσει τις εκλογές η ΝΔ του Μητσοτάκη, για να εφαρμόσει αυτή τα μέτρα των δανειστών, να φθαρεί σε σύντομο χρόνο και ο ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές, που θα γίνουν με την συριζαϊκή απλή αναλογική, να επανέλθει σε κυβέρνηση. Ασφαλώς στη...σκέψη του Τσίπρα θα είναι και ένα νέο δημοψήφισμα με ΝΑΙ ή ΟΧΙ στην όποια συμφωνία, για να εμφανισθεί ως ηγέτης του ΟΧΙ και να το εξαργυρώσει μετά εκλογικά. Ομως τότε θα απευθυνθεί σ' αυτούς που έχουν...καεί στο χυλό του προηγούμενου δημοψηφίσματος. Προετοιμάζεται(;) λοιπόν ή απειλεί(;) με περιοδείες, πρωθυπουργικά γραφεία στη Θεσσαλονίκη, παροχές-κοροϊδία σε συνταξιούχους και νησιά;

Για να κάνει όμως πρόωρες εκλογές θα

πρέπει να συμφωνήσουν τα μεγαλοστελέχη του που θέλουν τις καρέκλες τους και οι δανειστές, η Γερμανία, οι ΗΠΑ και λοιπές κατοχικές δυνάμεις, όπως συνέβη με τις πρόωρες εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015, που έγιναν με τις ευλογίες τους, επειδή έπρεπε να διώξουν τους «ενοχλητικούς». Αυτά τα ξένα όρνεα πολύ θα ήθελαν, σε περίπτωση αποχώρησης Τσίπρα, «οικουμενική», είτε με «τεχνοκράτες» (τύπου Παπαδήμου) είτε με πολιτικούς «πρόθυμους» να διαιωίσουν τα νεοφιλελεύθερα πειράματά τους. Ίδωμεν...

Η Αντιπολίτευση αγωνιά, επίσης

Η ΝΔ με το Μητσοτάκη, αυτού του ακραίου νεοφιλελεύθερου, που υπόσχεται ότι θα εφαρμόσει πιστά και έγκαιρα(!) όλα τα μέτρα των μνημονίων, αποτελεί μια βολική για τον Τσίπρα αντιπολίτευση. Βολική, επειδή, ενώ και τα δύο κόμματα έχουν ουσιαστικά ίδιες θέσεις για εθνικά θέματα (δυστυχώς), τα μνημόνια, την Παιδεία, τους λαθρομετανάστες κ.λ.π., προκαλούν την αναβίωση του δικομματισμού και της πόλωσης με ψευτοδιλήμματα, κάτι που δεν αποδυναμώνει, ανάλογα με τα «πεπραγμένα» του, το ΣΥΡΙΖΑ που παριστάνει τον αριστερό. Συγκρατεί κάποιες δυνάμεις και οδηγεί την πλειοψηφία των ψηφοφόρων του στην αποχή. Από την άλλη ο Μητσοτάκης ...τρέμει στην ιδέα μιας «οικουμενικής» των δανειστών, επειδή τότε η αρχηγία του θα αμφισβητηθεί από δελφίνους και άλλες «φράξιες» (καραμανλικοί, σαμαρικοί, ...Ντόρα, κ.λ.π.) με το επιχείρημα ότι με αυτόν απέτυχε να κυβερνήσει η ΝΔ, παρά το ότι καθημερινά ζητά εκλογές από τον Τσίπρα. Ο ίδιος στην πραγματικότητα θα ήθελε ο Τσίπρας να υπογράψει τα πάντα και μετά να κάνει εκλογές, για να διατηρήσει με λιγότερη φθορά την αρχηγική του θέση. Οι εκλογές τώρα είναι απευκταίες για τη ΝΔ, επειδή η φθορά από την υπογραφή απ' αυτήν του 4^{ου} μνημονίου θα είναι ραγδαία.

Οι άλλοι

Στον πασοκικό χώρο Φώφη, Γιωργάκης, ξοφλημένοι σημιτικοί και Βενιζέλος ψάχνουν...ανύπαρκτα πολιτικά κενά και προσδοκούν εκλογική πελατεία απ' αυτήν που μετακόμισε στο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ οι περισσότεροι διαγκωνίζονται ποιος θα πάει με τη ΝΔ, ποιος με το ΣΥΡΙΖΑ και ποιος θα μείνει με το ...μουτζούρη.

Το ΚΚΕ εκπλήσσει ευχάριστα με τις θέσεις του για την Κύπρο και το Αιγαίο χωρίς, όμως, κουβέντα για το επίσης μείζον εθνικό θέμα της συσσώρευσης μουσουλμάνων προσφύγων και λαθρομεταναστών στα ελληνικά νησιά σε αμεση σχέση με τις τουρκικές βλέψεις και απειλές, για Σκόπια →

και Αλβανία.

Η Χρυσή Αυγή, παρά τους πανηγυρισμούς για την εκλογή Τραμπ, που πολιτικά είναι άσχετος με αυτήν, έχει τα δικαστικά της προβλήματα που της περιορίζουν την...ελευθερία δράσης.

Το Ποτάμι και ο Λεβέντης αποστραγγίζονται και φυλλορόουν ένθεν κακείθεν απευχόμενοι πρόωρες εκλογές.

Η Πλεύση της Ζωής παραμένει στάσιμη παρόλο που την προωθούν τα συστημικά μέσα, ενώ η **ΛΑΕ**, με τα μειονεκτήματά της, περιορίζεται, κυρίως, σε δράσεις, όπως πλειστηριασμούς, διαδη-

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Φιντέλ Κάστρο

Κάστρο ήσαν οι ΗΠΑ, που εισέπραξαν την καυστική απάντησή του: «Είμαι δικτάτορας του εαυτού μου και διερωτώμαι γιατί δε μας δίνουν χείρα βοηθείας όπως κάνουν με τους άλλους δικτάτορες της Λατινικής Αμερικής»!

Είναι αλήθεια ότι, μετά την αναίμακτη σχεδόν επικράτηση, στο τέλος του 1959, της επανάστασης, ακολούθησαν αντεκδικήσεις στις προηγούμενες βαρβαρότητες της δικτατορίας του Μπατίστα, οξύτατη λεκτική επίθεση κατά των ΗΠΑ, που μέχρι τότε εννοούσαν σιωπηρά την αλλαγή καθεστώτος, φυγή των οργάνων της νεοφεουδαρχικής αμερικανικής (ΗΠΑ) κατοχής και των πιο θερμών οπαδών-ωφελημένων της δικτατορίας Μπατίστα, ιδιαίτερα της Μαφίας, και οξεία αντεπίθεση των ΗΠΑ.

Ταυτόχρονα, ενώ επιβαλλόταν πλήρης κρατικοποίηση των πάντων, μεγάλων και μικρών επιχειρήσεων (ακόμη και τα κουρεία έγιναν κρατικά!), επιβάλλεται ολοκληρωτικό εμπορικό εμπάργκο (τότε αρχίζει, συμπτωματικά..., και ο παγκόσμιος πόλεμος κατά των «βλαβερών στην υγεία», της ζάχαρης και του καπνού...), στροφή προς Σοβιετική Ένωση για βοήθεια και προστασία, με επακόλουθο αύξηση (ή επιθυμία) φυγής και περιορισμός μέχρι

λώσεις κ.λ.π., και είναι αποκλεισμένη από τα γνωστά ΜΜΕ.

Τα κυοφορούμενα νέα κόμματα και κινήσεις με πατριωτικά προτάγματα παραλείπουν, δυστυχώς, στις αναλύσεις και στις προτάσεις τους τον αγώνα κατά της κατοχής της χώρας από την Ε.Ε και του ευρώ της που απαιτεί διαρκή μνημόνια και έχει καταστήσει τη χώρα προτεκτοράτο και παρία. Δυστυχώς

Έτσι το αίτημα για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση ως όρος επιβίωσης και προόδου παραμένει ζητούμενο.

και κατάργηση ατομικών και πολιτικών ελευθεριών (που ούτως ή άλλως δεν υπήρχαν προηγουμένως) και **αποχώρηση του Τσε Γκεβάρα**, που έγινε ο θρύλος της παγκόσμιας νεολαίας, λόγω της δράσης και του ηρωικού τέλους του.

Πάρα ταύτα και παρά το γεγονός ότι συνέβαλε και ο Κάστρο, άθελα ίσως και λόγω των συνθηκών, στη διατήρηση της άποψης πολλών ότι υπάρχει αντιθετικό χάσμα ανάμεσα στο Σοσιαλισμό και τη Δημοκρατία, ενώ μπορούσε, λόγω και της ευρύτατης λαϊκής στήριξης, να επιχειρήσει το αντίθετο, μια και πραγματικός, ανθρώπινος, Σοσιαλισμός δε νοείται χωρίς πραγματική Δημοκρατία, το τελικό, ανεξάρτητα από την περαιτέρω πορεία της Κούβας, συναγόμενο κρίνεται θετικό για την ανθρωπότητα.

Και η κρίση αυτή επιβεβαιώνεται από την αθρόα συμμετοχή στις εξόδιες τελετές της τέφρας του Κάστρο, του Κουβανέζικου λαού και νοερά όλων των λαών της Λατινικής Αμερικής (και όχι μόνο...) και των ηγετών τους, καθώς και των αντιπροσώπων των ηγεσιών, υποβαθμισμένων φυσικά..., όλων των κρατών ακόμη και, εξ' αντιθέτου(!), της γελοίας παρουσίας και ομιλίας του, πρωθυπουργού, κακή τη τύχη, της Ελλάδας.

Πού οδηγεί η λαχτάρα της «καρέκλας» και, ακόμη χειρότερα, η κατάκτηση αυτής

Εθεωρείτο σοβαρός καθήγητής και σίγουρα είναι πολυμαθής και, πιθανόν, καλλιεργημένος άνθρωπος, καίτοι εγωπαθώς εκκεντρικός. Πρόκειται για τον κ. Ζουράρι, τον πάλαι υποψήφιο βουλευτή του... ΚΚΕ στο Λασηθί, νυν βουλευτή των ΑΝΕΛ στη Θεσσαλονίκη και νεωστί υφυπουργό της κυβέρνησης που, μεταξύ άλλων εμμονών, καταδιώκει εμμανώς και τα Αρχαία Ελληνικά!

Και καλώς, έως εδώ. Όμως παρασυρμένος και αυτός από τη θεόπεμπτη (κατά την περιέργη, διαλεκτική φυσικά, αυτοκριτική τους) συριζαϊκή αυταρέσκεια απέκτησε αυτοκρατορικές τάσεις δικαιωματικής ακράτειας λόγων τόσης, ώστε να αποκαλέσει όσους θεωρούν τον Κάστρο δικτάτορα, «**μαλάκες**»!

Και έστω ότι μέχρις εδώ μικρόν το κακόν. Όμως επιχειρώντας να δικαιολογήσει το λεχθέν, σε ραδιοφω-

νική εκπομπή μεγάλης ακροαματικότητας εξεστόμισε τοσαύτα «**μα...ας**», με το συμπάθειο, και μάλιστα εις άπταιστα αρχαιοελληνικά, επικαλούμενος και μεγάλους αρχαιοέλληνας στοχαστάς και συγγραφείς, ώστε να κινδυνεύει να επιτύχει το ακατόρθωτον: Να μισήσουν πάντες οι τυχόν ακροατές του, τα Αρχαία Ελληνικά!

Το τελευταίο, έως τώρα, όμως κατόρθωμά του, «**προκειμένου να χαθεί η Ελληνική γλώσσα δε με νοιάζει να δώσουμε και μερικά νησιά**» (!), που ακολούθησε το άλλο ανάλογο (6/6/2015), «**θα ψηφίζω ό,τι προτείνει ο Τσίπρας, ακόμη και αν παραδίδει τη Μακεδονία στα Σκόπια, τη Χιλή ή...**». Για αυτά λοιπόν τι να πούμε; **Βλακεία** (λέξη παραγόμενη από την... παραπάνω) ή **κάτι πολύ πολύ χειρότερο**; Μήπως μας «προετοιμάζει» γι' αυτά τα αδιανόητα; Και δεν είναι καν Συριζαίος! **Έλεος!**

Για την πολύπαθη Παιδεία

Από καταβολής της μεταπολίτευσης ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας θεωρούσε δικαίωμα και καθήκον του τη μεταρρύθμιση στην Παιδεία, που θα τον καθιέρωνε ως μέγα ευεργέτη της νέας γενιάς, της παιδείας και της εκπαίδευσης!

Είναι γνωστή η ιστορία και οι παρενέργειες. Για τον Υπουργό Μπαλτά και τη θητεία του έχουμε αναφέρει λεπτομερώς παλαιότερα. Ο τώως Υπουργός Νίκος Φίλης, συνέχισε την ίδια τακτική του προκατόχου του. Δηλαδή έσπειρε το χάος.

Κατ αρχάς έχοντας ως μοναδικά προσόντα ότι κάποτε ήταν γραμματέας του «Ρήγα Φεραίου», φοιτητής της Νομικής, αρχισυντάκτης ραδιοφωνικών σταθμών και αρχισυντάκτης της «Αυγής», με πλήρη άγνοια της εκπαιδευτικής πραγματικότητας, ανέλαβε να «υπηρετήσει» τον τομέα της παιδείας – εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων, με τραγικά αποτελέσματα.

- Προγραμματίσε τεράστιες αλλαγές στη λειτουργία των Γυμνασίων και Λυκείων, ως προς τη δομή και τα χρόνια λειτουργίας τους, που ελπίζουμε να μην πραγματοποιηθούν από τη νέα ηγεσία του Υπουργείου, γιατί θα διαλύσουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Οι αλλαγές μεταμορφώνουν και τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. (Έχουν τρελάνει υποψηφίους και τις οικογένειές τους, που αγωνιούν για το μέλλον των παιδιών τους). Καταστροφική αλλαγή στον τρόπο αξιολόγησης των μαθητών των Γυμνασίων, με κατάργηση της αριθμητικής βαθμολογίας και καθιέρωση της ποιοτικής !! Μείωση των ωρών διδασκαλίας των Αρχαίων (ξένη γλώσσα!), των Θρησκευτικών στο Γυμνάσιο, με αλλαγή των βιβλίων και της διδασκαλίας στο Λύκειο, (αιτία πολέμου με την Εκκλησία και οι συνέπειες γνωστές). Όλα στο πόδι, χωρίς μελέτη, χωρίς τη συμβολή των μάχιμων εκπαιδευτικών, χωρίς την αποδοχή των νέων μέτρων από την επιστημονική κοινότητα και την κοινωνία.

- Περιορισμός και πολλές φορές κατάργηση των Ολοήμερων Σχολείων, ελλιπής λειτουργία της Ενισχυτικής Διδασκαλίας, (έναρξη για το 2015-16, τον Μάρτιο!) και κατάργηση της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης, λόγω «έλλειψης πόρων»!

- Πρόσκληση των εκπαιδευτικών για συζήτηση και προτάσεις στην υλοποίηση της 14χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, το ολοήμερο σχολείο και την Ειδική Αγωγή, που έχουν απαξιωθεί εντελώς, τα ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα, τον όγκο και την ποιότητα της ύλης των μαθημάτων, τις επιπτώσεις του εξεταστικού συστήματος στην εκπαιδευτική διαδικασία, τη μαθητική διαρροή

και τη σχολική αποτυχία, την επιμόρφωση και η παιδαγωγική στήριξη των εκπαιδευτικών, (που έχουν αναεγκαταλειφθεί στην τύχη και το φιλότιμό τους), τα προβλήματα υλικοτεχνικής υποδομής και στελέχωσης των σχολείων. Και όλα αυτά, αφού είχαν παρθεί αποφάσεις(!) και με τρόπο που φανέρωνε ξεκάθαρα ότι επρόκειτο για μια επικοινωνιακή – προσχηματική διαδικασία.

- Πρόσκληση των εκπαιδευτικών για προσφορά εθελοντικής εργασίας στο σχολείο ως κριτήριο αξιολόγησης !!!

Στο νέο ανασχηματισμό και με την πίεση της Εκκλησίας, ο Φίλης απομακρύνθηκε και δε δέχτηκε άλλο Υπουργείο. Ο νέος Υπουργός Παιδείας Κώστας Γαβρόγλου, (όπως λέγεται με πρόταση της Εκκλησίας), έδειξε από την πρώτη στιγμή τις προθέσεις του. «Υπάρχουν δεσμεύσεις προς τους Θεσμούς για τις αλλαγές στο Λύκειο» !!! «Καμία αλλαγή στο μάθημα των Θρησκευτικών. Σέβομαι τον Ιερόνυμο». «Θα κάνω τα πάντα(;) για την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων».

Η πολύπαθη και παραμελημένη Παιδεία της νεολαίας μας, φαίνεται πως οδηγείται σε προμελετημένο σχέδιο απαξίωσης και συρρίκνωσης. Οι «θεσμοί» και οι ευρωπαίοι «σύμμαχοι – εταίροι», με τη σύμπραξη των εντοπίων υπαλλήλων και εφαρμοστών των μνημονίων, όλων των χρωμάτων, προσπαθούν να πλάσουν πολίτες ανίκανους να δημιουργήσουν, να διατυπώσουν κάθε είδους σκέψη και να αγωνιστούν αντίθετα σε κάθε χειραγώγηση. **Έφηβους κλεισμένους σχεδόν αυτιστικά στον εικονικό κόσμο του υπολογιστή ή του κινητού τους.**

Ας ελπίσουμε πως δε θα τα καταφέρουν. Ομως τουλάχιστον ο εκπαιδευτικός κόσμος (οι λεγόμενοι διανοούμενοι για άλλα τυρβάζουν) έπρεπε ήδη «ο καθείς και τα όπλα του»...



Δυτική Δημοκρατία: Άγνωστη λέξη, όταν οι λαοί εναντιώνονται στην παγκοσμιοποίηση

Με την παγκοσμιοποίηση και το νεοφιλευθερισμό το τραπεζικό-χρηματιστηριακό κεφάλαιο, οι πολυεθνικές επιχειρήσεις, με τη συνδρομή των ΜΜΕ και με εργαλεία τους θεσμούς, όπως ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, Παγκόσμια Τράπεζα, Ε.Ε. κ.λ.π. και τις δυτικές κυβερνήσεις, αφαιρούν από τα φτωχά και τα μεσαία κοινωνικά στρώματα, δηλ. από το 99% των κοινωνιών, τεράστια ποσά από τα εισοδήματά τους μέσω της υπερφορολόγησης, της ανεργίας, της αποβιομηχάνισης, της ραγδαίας μείωσης των αμοιβών, του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου στο όνομα της «ανταγωνιστικότητας» και της «εισαγωγής» εκατομμυρίων λαθρομεταναστών με πρόσχημα την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά. [...]

Οι λαοί δεν είναι διατεθειμένοι να πεθάνουν.

Όσο πληθαίνουν οι λαοί που ψηφίζουν, είτε με δημοψηφίσματα είτε με εκλογές, ό,τι ή όποιους εκφράζουν αντίθεση σε θεσμούς της παγκοσμιοποίησης τόσο η δημοκρατία θεωρείται περιττή πολυτέλεια από τις ελίτ που θέλουν να πλουτίζουν με την επιβολή της φτωχοποίησης των κοινωνιών. [...]

Η εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ προκάλεσε σοκ στο παγκόσμιο κατεστημένο (ΗΠΑ, Ε.Ε, Γερμανία, Γαλλία κ.λ.π), όταν κατάλαβε ότι οι Αμερικανοί, ιδιαίτερα της περιφέρειας, με την εκλογή αυτού, του ανεξέλεγκτου από το πολιτικό τους σύστημα και, παρά τον ανηλεή πόλεμο που του έκαναν, εκφράσανε την αγανάκτησή τους για τα δεινά που υποστήκανε κατά την οκταετία του, κατά τα άλλα, δημοκράτη Ομπάμα, του υπέρμαχου της παγκοσμιοποίησης και των εμπορικών συμφωνιών (NAFTA, ΤΤΙΡ κ.λ.π) με την δραματική φτωχοποίησή τους, την αποβιομηχάνιση της χώρας τους και την είσοδο εκατομμυρίων λαθρο-μεταναστατών, κυρίως Μεξικανών, θυμάτων της ανεργίας που προκάλεσε εκεί η NAFTA (Εμπορική Συμφωνία

ΗΠΑ-Μεξικού-Καναδά).

Τα δημοψηφίσματα, δηλ. η άμεση έκφραση της λαϊκής βούλησης, στις χώρες της Ε.Ε. που αφορούν μείζονα ζητήματα γι' αυτήν, επειδή όσους εκβιασμούς και μέσα χειραγώγησης κι αν μετέλθουν τα αποτελέσματά τους είναι κατά κανόνα αρνητικά γι' αυτούς, με κορυφαίο το Brexit, **οι διάφορες ελίτ θέλουν να τα καταργήσουν.** Μερικοί άρχισαν να μιλάνε και για κατάργηση των εκλογών! Θυμίζουμε ότι πρώτος διδάξας ήταν ο Α. Τσοχατζόπουλος, που το 1992, όντας μάλιστα στην αντιπολίτευση, όταν ρωτήθηκε γιατί δεν μπαίνει σε δημοψήφισμα η συνθήκη του Μάαστριχτ, απάντησε ότι τα δημοψηφίσματα είναι «οχλοκρατικές εκδηλώσεις» !!

«*Εφτασε η στιγμή που οι ελίτ πρέπει να εξεγερθούν απέναντι στις αμαθείς μάζες*», μας προετοιμάζει το αμερικανικό περιοδικό Foreign Policy. «*Οι εκλογές είναι επικίνδυνες για τη δημοκρατία*», γράφει σε επώνυμο άρθρο η βρετανική Guardian μετά το Brexit. και συνεχίζει «*τα δημοψηφίσματα είναι πρωτόγονες διαδικασίες, που μετατρέπονται σε επικίνδυνα τσεκούρια στα χέρια απογοητευμένων και κακώς πληροφορημένων πολιτών*»!!!

Στις ΗΠΑ διαδηλώνουν κατά του Τραμπ, λες και δεν εκλέχτηκε με το δικό τους εκλογικό σύστημα. «*Δεν είναι δικός μας πρόεδρος*» λένε ως προοίμιο για τη χειραγώγησή του από το πολιτικό σύστημα σε θέσεις παρεμφερείς με Κλίντον και Ομπάμα.

Οι υπέρμαχοι της παγκοσμιοποίησης «ανησυχούν» ότι με τις ογκούμενες αντιστάσεις των λαών κατά της παγκοσμιοποίησης ενισχύεται ο «εθνικισμός» και ο «λαϊκισμός». Ίδωμεν...

[...] (σ.σ. Ολόκληρο το κείμενο στην ιστοσελίδα του ΑΣΚΕ στα επίκαιρα κείμενα)

Τα εσωτερικά προβλήματα στα εθνικά θέματα

Εχουμε επανειλημμένα διακηρύξει, κάτι που λόγω της βαρύτητάς του δεν είναι εύκολο να συνειδητοποιηθεί, ότι το σύνολο του πολιτικού προσκήνιου, που «αγωνίζεται για το καλό του τόπου», όπως λέει, υπακούει σε άλλους αφεντάδες, ξένους ισχυρούς (τώρα σχηματικά στις ΗΠΑ. Το ΚΚΕ μετά το 1990 δεν έχει, πλέον πάτρωνες), που τους εξασφαλίζουν καλή ζωή και δοτή εξουσία και, κυρίως, ασφάλεια από το «λαουτζίκο», όπως μας αποκαλούν, δηλαδή το 90% τουλάχιστο του ελληνικού λαού. Διαφέρουν λίγο μεταξύ τους μόνο στο ποσοστό του μεγέθους του δοσιλογισμού. Για να περιοριστούμε στη μεταπολιτευτική περίοδο, μετά το 1974, στην ανώτερη κλίμακα βρίσκεται η familia (μία είναι η φαμίλια), Σημίτης, Γιωργάκης, Τσί-

πρας και οι περί αυτούς και ακολουθούν σε μειούμενη κλίμακα όλοι οι άλλοι, διάττοντες ή μόνιμοι, αστέρες, μερικοί και ανόητοι, πολιτικά τουλάχιστο..., ή αφελείς.

Μοναδικό καθήκον τους να εφαρμόζουν τις εντολές προσπαθώντας να τις περάσουν ως... ελληνικές αναγκαιότητες ή επιλογές στα πλαίσια του «εφικτού»(!), με όπλο πολιτικές απάτες και ψευτοδιλήμματα και όργανα τα ΜΜΕ, δημόσια και ιδιωτικά. Το «Χρέος», το Grexit, η «βοήθεια» και η Παγκοσμιοποίηση(!) είναι τα κύρια μέσα της απάτης για τη χειραγώγηση και την υποταγή μας, κυρίως στην ανελέητη οικονομικοκοινωνική επιδρομή εναντίον των ελλήνων, τα οποία δε θα μας απασχολήσουν εδώ, παρότι χρησιμοποιούνται και αυτά, όγ

(συνέχεια από τη σελ. 7)

Τα εσωτερικά προβλήματα στα εθνικά θέματα

πάντοτε ανοικτά, και στην επίθεση των «φίλων» στα εθνικά θέματα...

Η μεγάλη ευκαιρία για τους εχθρούς

Για τους αποχαλινωμένους «φίλους» (έτσι τους αποκαλούν ακόμη τα «ελληνικά» τζουτζέκια, οι πολυάριθμοι, δυστυχώς, ναιέκοι μας) γείτονές μας, οι συγκυρίες, οι ευκαιρίες είναι άκρως ευνοϊκές και το παραμικρό κέρδος τους θα είναι ανεπανόρθωτη ζημιά για μας. **Στην Ελλάδα και Κύπρο το τρίο των Αναστασιάδη, Τσίπρα και Μητσοτάκη είναι... έτοιμο για όλα** και οι πάτρωνες (και των δύο πλευρών, με απόλυτη υπακοή όμως μόνο των δικών μας...) έχουν τα δικά τους προβλήματα, μεταβατική επώδυνος περίοδος για ΗΠΑ και κίνδυνος διάλυσης της γερμανικής Ε.Ε. Και η Ελλάδα βρίσκεται σε οικτρή οικονομικοκοινωνική κατάσταση.

Η πορεία του ενδοτισμού – δοσιλογισμού

Η πορεία του μεταπολεμικού ενδοτισμού στους γείτονες (στους πάτρωνες ήταν αέναη...) άρχισε το Σεπτέμβρη του 1955, με τα φοβερά γεγονότα σε βάρος των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη, που με τις συνεχείς προκλητικές ενέργειες, δημεύσεις, «απαλλοτριώσεις» κ.λπ. μέχρι και σήμερα συρρίκνωσε τους ομογενείς της Πόλης, Ίμβρου και Τενέδου από 150000 σε 2 χιλιάδες περίπου (!), ενώ η αντίστοιχη Μουσουλμανική (όχι Τουρκική) στη Δυτ. Θράκη συνέχισε αβλαβής να πολλαπλασιάζεται.

Ο παλιός Καραμανλής, που τον Οκτώβριο του 1955 ανέλαβε την εξουσία, δεμένος με το Μνημόνιο για κλείσιμο του Κυπριακού, που λίγο πριν ξεκίνησε το Γολγοθά του μέχρι και σήμερα, αντέδρασε για λίγο, αλλά τελικά χωρίς καμιά ικανοποίηση για την ελληνική πλευρά, όντας και οι δύο, Ελλάδα και Τουρκία, από το 1952 στο ΝΑΤΟ, έγιναν «φίλοι», παρά το μαρτύριο της Κύπρου. Έτσι οι Τούρκοι κέρδισαν την έξοδο των Ελλήνων από την Πόλη (που προστατεύονταν με τη Συνθήκη της Λοζάνης) και άρχισαν συστηματικά την «Τουρκοποίηση» των Μουσουλμάνων και απειλούν σήμερα να αποσπάσουν και τη Θράκη.

Τότε έπρεπε να ισχύσει ο διεθνής κανόνας **«κανένα κέρδος σε επιτιθέμενο»**, όπως τον εξέφρασε λίγο αργότερα (1956) ο πρόεδρος των ΗΠΑ Αϊζενχάουερ, με αφορμή την άρνηση του Ισραήλ να αποχωρήσει από αιγυπτιακές περιοχές μετά τον πόλεμο των 6 ημερών του 1955: **«Το Ισραήλ βαρύνεται με μια επιθετική ενέργεια· είναι αναγκαίο και απαραίτητο να μην αποκομίσει απ' αυτήν μόνιμο κέρδος».** **Αυτό τουλάχιστον τώρα να ισχύσει και στην Κύπρο(!)** και, μετά από συστηματική και συνεχή παγκόσμια ενημέρωση για τις τουρκικές προκλήσεις και τις επόμενες των Σκο-

πιανών και Αλβανών, έτσι να πορευόμαστε τώρα και στο μέλλον.

Οι Τούρκοι αποκόμισαν, όμως, **«μόνιμο κέρδος»** και επωφελούμενοι της μειοδοτικής Ελληνικής πολιτικής εγκαινίασαν την πορεία που μας οδήγησε στο σήμερα.

Ανάλογη πορεία, με τους ίδιους μειοδότες πρωταγωνιστές, στο Αιγαίο, στη Θράκη, στο Σκοπιανό και το νέο φρούτο, τις παραλογικές απαιτήσεις(!) και προκλήσεις της Αλβανίας. Παρά τις κάποιες εξαιρέσεις, που για την ώρα παραμένουν αδύναμες (όπως του ΚΚΕ, Παυλόπουλου κ.λπ. σχετικά με την Κύπρο), όλοι τους, κατά παγκόσμια πρωτοτυπία(!), υποχωρούν σταδιακά σε όλα τα μέτωπα, σύμφωνα με τις υποδείξεις των πατρώνων τους, που για τους δικούς τους λόγους ευνοούν διαρκώς όλες τις απαιτήσεις των γειτόνων μας.

Και αυτά συμβαίνουν, **όταν όλα τα «όπλα» βρίσκονται στη διάθεση της Ελλάδας, η οποία αντί να τα χρησιμοποιεί νόμιμα και ειρηνικά, επινοεί Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (!), τα οποία τους αποθρασύνουν:**

Η Βόρεια Ήπειρος έχει νομικά κατοχυρωμένη Αυτονομία, και οι δικοί μας το «αγνοούν»(!), ενώ και μια απλή απαγόρευση να στέλνονται εμβάσματα από τους εδώ Αλβανούς μετανάστες στη χώρα τους θα αρκούσε να συνετίσει τους διάφορους Ράμα.

Τα Σκόπια θα συνετίζονταν αυτόματα, αν προχωρούσαμε στην καταγγελία της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, που συνήψε ο Ανδρέας με απαίτηση των ΗΠΑ, εκβιαζόμενος (;), όπως ομολόγησε, και αν δε θέλουμε να επαναφέρουμε το Εμπάργκο, μέσω Θεσσαλονίκης, θα αρκούσε να γνωστοποιήσουμε στους πάντες ότι δε θα διέρχεται από την Ελλάδα τίποτα με το ψευδεπίγραφο «Μακεδονία» επ' αυτού!

Και με την Τουρκία: Δε χρειάζεται να επωφεληθούμε από την οικτρή κατάσταση στην οποία βρίσκεται τώρα, μετά τις μεγαλομανίες του Ερντογάν. Αρκεί να πάψουμε να τους αντιμετωπίζουμε, κατόπιν οδηγιών(...), ως οθωμανικούς επικυρίαρχους, να τους υπενθυμίσουμε ότι δεν ακολουθήσαμε το παράδειγμά τους με τους Έλληνες της Πόλης στους Μουσουλμάνους της Θράκης, αλλά ανά πάσα στιγμή θα εφαρμόσουμε το Δίκαιο της θάλασσας για τα 12 μίλια χωρικών υδάτων (υπάρχουν, βέβαια, θαλάσσια σύνορα...) και, αν αμφισβητούν τη συνθήκη της Λοζάνης, μπορεί να επανέλθει η συνθήκη των Σεβρών!

Θα αρκούσαν για όλα αυτά και όσα ανάλογα, έστω και λίγοι, Τάσσοι Παπαδόπουλοι!